

Til sandhedens laug, Borggund

Den 15 dag i 7 månefase år 873

Rapport fra Fontus Skribus vedr. området Hedeby.

Selve området består hovedsagligt af hede med mange bakker. Der er næsten ingen skov. Vejene hertil er dårlige og består hovedsageligt af nedtrampede stier. Det syntes dog at være rimeligt landbrugs jord og jagten skulle være god. Der er også mulighed for fiskeri. Der gror mange sjældne planter, som alkymisterne kan bruge. Selve navnet stammer fra en gammel by som hed Hedeby. Ruinerne fra denne by kan stadig ses.

I området findes der flere mindre byer og bopladser. Disse er:

Ny Hedegård. Den by som ærkemageren Therkild Den Sorte har opført. Hele byen er omgivet af en høj mur med en stor port, som eneste indgang. Denne indgang fører ud til en bred gade som ender ved et Gorgonzul tempel. Overfor den, ligger der et Karne tempel. Derfra går en vej ned til en åben plads som kaldes Brydes plads. Dette er håndværkernes kvarter. En anden vej fører til kroen. Den er stor og rummelig og der findes flere gæstehuse som kan lejes for kortere eller længere tid. Byen virker driftig og særdeles stærk. Byen består af flere store bygninger. Men den mest iøjnefaldende er klart ærkemagerens eget hus. Dette er udført med stor kunstfærdighed.

Dragebyen, en mindre menneskeby. Den er befæstet og består af flere middelstore huse, samt en del mindre. Den har også en kro. Men der syntes ikke at være meget handel. Den er aflang og gennemløbes af en stor bred vej som løber i hele byens længde.

Orkernes boplads, kan faktisk godt regnes for en mindre by. Denne er befæstet af en palisade mur, med et tårn som rummer porten. Byen består af en stor bygning som indeholder orkernes samlings hal samt deres kro. Foran den bygning ligger der en stor åben plads. Bagved ligger der ligeledes en anden åben plads. Den syntes klart at være orkernes private område og de tillader ikke andre racer derinde. Denne lejr rummer også flere mindre huse som primært bruges til beboelse. Deres forsvar syntes meget stærkt.

En anden af områdets bopladser er sortelvernes. Den er også befæstet. Dog svagt og syntes ikke at rumme nogen nævneværdig magtfaktor. Lejren er mindre og domineres af et middelstort hus samt få mindre.

Den klart mindste er en elver boplads. Den er ikke befæstet og består af få mindre huse. De få elvere der er tilstede holder sig borte og ses kun sjældent. Her skal blot nævnes en enkelt, som havde samme nidkære interesse for det der sker i området. Hende fulgte min lærling Molly Manus med rundt i området, og hun var en god kilde til informationer.

Ny Hedegård.

Det er ikke lykkedes mig, at få større klarhed over hvorfor sorteårsordnen, repræsenteret ved Therkild den sorte, har kastet sig ud i denne opgave. Men det skal her gentages, at det er en bedrift, det ærkemageren her har præsteret. Han har på meget kort tid opført en by der overgår Kalans Vile. Som ellers regnes for områdets førende. Den er faktisk allerede for lille og der er begyndt, at skyde huse op udenfor murende. Meget forberedelse har der lagt bag. Det er ikke et tilfældigt område man har valgt. Orkernes leder og ærkemageren syntes, at være gamle bekendte. Derfor er han den eneste,

der ikke beskattes af orkerne, som regner området for deres. Ikke på noget tidspunkt har der manglet materialer til opførslen af byen. Alle huse er opført med et formål og intet har virket tilfældigt. Jeg selv har fået stillet et rummeligt hus til rådighed. Det har flere andre også. Det fælles for os er, at vi kan noget som enhver by har behov for. Det er folk som kan et håndværk eller andet. Det er mit klare indtryk, at de alle er meget dygtige. Ærkemageren har delt byens indbygger op i 4 grupper.

1 gruppe er hans Hird. Den består af over 20 dygtige krigere. De bliver trænet dagligt af deres hird næstkommanderende. Hans mod og lederskab tyder på en kriger der ikke har kunnet affinde sig med den stivhed der mange gange ses i kongens hær. På intet tidspunkt svigtede hans eller dem han havde trænet. Den øverstkommanderende var en sortelver, der med glæde afleverede sit navn, Hans gud var Karne og han var kriger af fødsel og byrd, men han gav sig ikke af med træne og lede. Jeg tvivler meget på, at han ville kunne have klaret opgaven uden sin næstkommanderende. Denne styrke er hurtigt blevet en magt faktor i området. I styrke overgår den tydeligt alt hvad jeg har set i både Felhorst, Ravensborg og Kalans Vile. Særligt deres skjoldmur, som ærkemageren lægger meget vægt på, syntes at være yderst stærk. Det siges ligefrem af den kan måle sig med Asuernes, en krigergruppe fra regionen som åbenbart er meget berygtet. De aflønnes godt og er selv ansvarlig for at holde deres udstyr ved lige. Sjældent har jeg set den samme kampgejst hos de krigere der er draget i krig for kongen, men deres blik ligner de soldater der vender tilbage fra fronten. Blot er disse folk ikke knækkede og stoltheden ses tydeligt i deres engagement i tjenesten og vedligeholdelsen af deres våben.

2 gruppe er godtfolkene. De er alle borgere som kan et håndværk eller andet nyttigt. Denne gruppe er vel oppe på over 30. Der er en stor gruppe sortelver alkymister. Der er mange smede, flere er dværge og meget dygtige. Der er ansat en møller som har en stor mølle som giver meget mel. Tømrer, syersker, bryggere og en bager, ja alle tænkelige håndværk. Med til denne gruppe hører også de folk som er ansat til at passe ærkemagerens kro. De driver så den store kro særdeles dygtigt. Det opsigtsvækkende der kan siges om denne gruppe håndværkere, er at ærkemageren tillader dem, at holde trælle. Disse Trælle bliver dog efter omstændighederne behandlet godt. Alle godtfolkene ledes af Eskild Borger Mester, som er en driftig handelsmand. Deres løn består af hvad de tjener. De betaler ikke skat til nogen, hverken ærkemageren eller orkerne. Derfor er denne gruppe hurtigt blevet meget velstående.

Den 3 gruppe er ærkemagerens egen husførelse. Den består af hans lærling Aieiya Ateizados. Kaldet Aieiya Den Røde. Hun virker meget utilnærmelig og bliver specielt meget kold og afvisende, når man kommer ind på hendes slægts historie. Det er helt klart at hendes tolkning af korstoget i 10-årskrigen ikke er den samme som vi har optegnet. Men jeg har ikke fået nogle oplysninger af hende, som på nogen måde gør, at vi skal ændre vores optegnelser. Måske blot dette, at slægten ikke lægger stor vægt på de mange krigere, der blev brugt som slagtekvæg i forreste række af sorteårsordenen og senere oprejst som udøde. Det er klart at adelsslægten Atezado har brugt deres tyende og hær meget bevidst i samarbejde med sorteårsordenen. Det er intet der viser at Therkild Den Sortes lærling har forståelse for de lidelser de gik igennem. Der bør laves en undersøgelse af om det er adelsslægtens generelle holdning eller om denne kun er tilstede i hende. Der løber dog rygter om at hendes valg af livsvej ikke er hendes families ønske. Dette bør for klarlæggelsen skyld også undersøges.

Therkild den sorte har også yderligere 2 lærlinge hvis status er noget uklar. Han omtalte dem som værende på prøve. Det er meget sjældent, at en mester påtager sig mere end en lærling, men man må nok betragte magere som et folkefærd der har det med at bryde de gængse forestillinger og normer. Der ud over 3 livvagter, et menneske, en sortelver (som også af titel, knap så meget af gavn, var leder af hirden) og en ork. Samt Therkild den sortes egen personlige tjener. Jeg selv bliver tilregnet denne gruppe i status og har herigennem fået en del administrative opgaver. Therkild den sorte har også vist mig den tillid at få hans bibliotek sorteret. Der er mange spændende optegnelser heri. Heraf nogle som ligger sammen med dette brev i afskrevet form.

Ud over disse grupper er der en Karnepræst og en Gorgonzulpræst, med et følge af 3 som regnes for selvstændige husholdninger, og er tilstede på samme vilkår som jeg selv. De er dog på en anden måde underlagt ærkemageren end jeg, men jeg kan ikke beskrive dette mere nøjagtigt endnu.

De sidste er kroens gæster. Nogle af disse har lejet gæstehuse, som de bor i for kortere eller længere tid. Jeg vil gætte på, at flere har en grund til at tage ophold her i udkanten af kongeriget. Nogle er på flugt eller har bare fundet det bedst, at søge andre græsgange. Hvor om alt er, syntes det at være en indbringende forretning for ærkemageren.

Byens ledelse

Byen ledes egenrådigt af Therkild den sorte. Men der afholdes borgermøder. På disse møder tager man stilling til stort og småt.. Under disse møder kan alle fremlægge forskellige sager, som måtte lægge den på sinde. Ærkemager giver alle taleret og dømmer derefter, efter hvad jeg kan gennemskue, praktisk retfærdigt. Kongens lov er bestemt ikke den gældende målestok her, men det er Ny Hedegårds overlevelse og velstand der er udgangspunktet for dommene. Dommene har været meget praktiske og var i sig selv retfærdige og ærkemageren holdt fast i sin dom hver gang.

Dette viser med al tydelighed at ærkemageren ønsker at styre området. Det er ikke anarki der regerer her, men det er som jeg ser det, en velkalkuleret styring som ærkemageren lægger for dagen. Han ønsker helt klart at beholde området i sin magt, men samtidigt, at få alle til at føle sig handlekraftige. Her er det orkernes og ærkemagerens vilje der hersker.

Det er også her der afholdes retssager. Men med orkerne har man en besynderlig orden. Som jeg ikke har set eller læst om før. Orker der har begået forbrydelser fængsles. Derefter sendes der bud til orklederen. Derefter henter han dem. Det er så op til orkerne selv hvilken straf synderen skal modtage. Ordningen virker også omvendt for Ny Hedegårds borgere.

Områdets tilhørsforhold til Talansar.

Det ligger helt fast, at hverken borgerne eller ærkemageren har tænkt sig, at betale kongens skat eller anerkende hans ret til, at herske over dette område. Dette vil man mere eller mindre åbenlyst søge, at undgå på følgende måder. For det første påstår alle, at der ikke er tale om en by. Men at det blot er en gård. Det er klart en by. Derom er der ingen tvivl. Men da kun byer kan beskattes, vil man ikke anerkende, at det rent faktisk er en by.

Den anden ting er postulatet om, at dette sted slet ikke befinder sig i kongeriget. Dette punkt er straks mere dunkelt. Der hersker tvivl om, om dette område rent faktisk af kongens folk bliver regnet som en del af riget. Men Talansar har ingen officiel repræsentant her på stedet. Der er intet der kan modbevise denne påstand. Man kan vel sige, at så længe der betales skat til orkerne, så er det ikke Kong Kalant d. II der regerer her på stedet, men orkerne. For mens kongens

folk ikke er her, så er orkerne klart de refererende. Det er orkerne der er tilstede og som kæmper med succes mod vildorkerne, der trænger ind mod dem fra de store skove. Jeg blev selv fanget i et sådant opgør i orklejren, da jeg var nede for at samle oplysninger der. Deres ork-boss er en mægtig kriger og han kæmpede den første kamp med vildorkernes leder. Han sejrede stort. Da resten af vildorkerne angreb fløj ork-shamanen Stik lige ud i den angribende masse, hvilket fik hele orklejren til at angribe med et frygteligt krigsråb. Det var effektiv nedslagtning de lavede – der var ingen overlevende. Efter dette slag var jeg under orkernes velsignelse med til et ritual hvor orkshamanen dansede om en yderst grim vildork. Selvom jeg forstår dette sprog var der mange begreber jeg ikke kendte, men det var en meget fascinerende handling at være med til.

Hvorom alt er Orkerne - som betragter sig som stedets herskere, kender ikke noget til, at de skulle havde underlagt sig Talansar.

Der har godt nok været nogle landmålere på stedet. De følte sig sikre på, at de var i kongens land. Men de undgik dog klart alle orkerne på stedet.

Disse faktum kan godt underbygge ærkemagerens påstand. For det kan godt være, at området er blevet erklæret for en del af riget. Men så er det kun i ord og ikke i handling. Ingen i området føler sig som en del af vores prægtige rige. Eller har på noget tidspunkt sværget troskab til det. Det er det som ærkemageren har lagt som fundament for sin forpost i orkernes land.

Der ud over ignorerer man bare alt hvad der kan havde med kongens magt at gøre. Kongens landmålere blev ikke modtaget som kongens repræsentanter, men mere som nogle gæster der var gået forkert.

Loven i og omkring området Hedeby.

Talansars love er som sagt ikke nået her ud. Men en hvis lov og orden er der dog. Det er den stærkestes lov og med andre ord er det orkerne og ærkemagerens viljer der hersker.

Retsvæsnet er meget kontant og voldsomt. I flere tilfælde var jeg vidne til, at forbrydere blev slået ihjel uden nogen form for retssag.

For orkernes vedkommende er deres love så simple, at det næsten ikke kan regnes for nogen lov.

Den består af 2 regler. Man må ikke stjæle og man må ikke slå ihjel, med mindre der er en god grund til det. Hvornår dette er tilfældet bestemmer orkernes leder. Ligesom han dømmer i alle andre sager.

For Ny Hedegårds vedkommende, er det ærkemageren, der er den øverste myndighed. Han lytter til stemningen på borgermøderne og bruger elementer fra Talansars lov og hvad han syntes, er ret og rimeligt, som grundlag for afgørelserne. Der er ikke nogen lov på skrift, som der dømmes ud fra. Men nogle faste regler er jeg dog kommet frem til. Jeg er dog tvivlende overfor, om man ikke vil afvige fra dem, hvis det passer bedre ind i ærkemagerens planer, eller hvis det vil tjene byen bedre.

Der er regler for denne ugering at holde slaver. Altså hvornår man kan kalde en træl, for træl. Man kan være eller blive træl på 3 måder. Være født træl, være dømt træl, eller være taget som krigsbytte, i fremmede land. Alle trælle mærkes med en særlig kraftig kort kæde, som bæres om halsen. Det skal dog siges at de slaver jeg så i byen virkede meget mere frie end mange af de frie i kongens rige. Disse folk var slaver med stolthed og deres Herrer behandlede dem med respekt generelt.

Det er klart reglen, at ingen kan gøre krav eller sætte lås på en mine. Det folk selv miner er dennes eje og intet andet. Med mindre altså selve minen ligger inde i en by.

Ærkemageren:

Denne mager virker meget magtfuld i dette område. Alle kender denne sorteårsmager, som har været viklet ind i næsten alle væsentlige begivenheder gennem de sidste mange år. Han leder folk, med en selvfølgelighed der ikke er sædvanlig for en mager. Hvis jeg ikke viste bedre ville jeg regne ham for en af de førende magere fra hovedstaden. Han er mager af den sorte farve. Men har ikke ført sig frem med en upassende brutalitet eller ondskab. Dertil kommer, at han ikke er ukendt med krigsførelse, eller opførelsen af bygninger. Eller hvad der ellers kræves for, at være byherre. På det magiske felt er han også velbevandret. Eller det er hvad man fortæller mig. Jeg har ikke personlig set ham kaste ret meget magi. Men alle er dog lidt bange for ham. Dette syntes ikke at være grundløst. Mig har han altid behandlet med den yderste respekt, ja nærmest som en betroet medarbejder. En enkelt gang havde han dog sprængt døren til mit kontor, da han ellers ikke kunne få fat i sine dokumenter. Hans tjener påpegede dog at han sagtens kunne have klaret denne lille detalje uden nogle større problemer. Ærkemageren virkede overrasket, men også meget irriteret. Jeg valgte i situationen ikke at grave mere i disse ting.

For mit eget vedkommende, vil jeg sige, at min opgave som skriver for ærkemageren har kostet mig meget arbejde. Jeg har fået ansvaret for hans bibliotek. Det virker ikke som om der har været en systematisk gennemgang eller et forsøg på at skabe orden i disse papirer. Der er ikke noget system i det. På dette felt virker ærkemageren meget kaotisk. Han har ikke noget overblik over det og der vil gå lang tid før jeg får det. Men jeg skal nok få styr på det med tiden. Det er ikke så få hemmeligheder jeg er kommet undervejs med i denne samling af dokumenter. Jeg har set formler til fremkaldelse af dæmoner og beretninger om hemmelige sammenslutninger, men jeg har fulgt hans anvisninger om ikke at læse dem, men kun sorteret dem. Jeg har her fået kendskab til viden som kan give åndenød og grunde til at vi må revidere historien. Ærkemageren virker underlig ligeglad med dette.

Jeg har en frygtelig nyhed angående vores brevduer. Flere af dem har aldrig nået mig. Der er blevet fundet en del døde duer i området og flere af dem er klart vores. Desværre er deres breve aldrig nået frem. Jeg kan kun prise mig lykkelig for at der ikke har været breve imellem der har indeholdt kritiske informationer. Alle, også ærkemageren, har lovet at der vil blive gjort noget ved dette, men der sker ikke noget. Nogle af bøderne praler med, at det er dem der har skudt dem ned, men det tvivler jeg på – det er ikke en let sag at skyde en af vores duer ned der er i fuld fart hen over himlen. Andre igen har set en drage fange og spise dem. Dette lyder straks mere muligt.

Angående sandhedsfyrsten Milka

På dette felt har jeg kun gjort ringe fremskridt. Ærkemageren har lovet, at forsøge at få hans laug, til at grave noget frem til mig. Det er det eneste fremskridt jeg har kunne gøre. Her på egnen syntes alle spor, at være slettet. Dog er der i løbet af de sidste par uger tilgået mig et dokument der redegør at Milka virkelig var en sandhedsfyrste, som vi alle i ordenen skal hædre. Kort fortalt havde Gigla den forbandede ladet sig forblinde af de rigdomme der var fundet i området under 10 årskrigen. Han havde taget en stor del af dette, men var blevet set af sin mester. Milka var blevet hårdt såret under et slag og lå for døden. Her havde han krævet at Gigla den forbandede skulle aflevere rigdommene til de sårede krigere. Den forbandede der var forblændet af rigdommen kvalte sin mester i hans søvn. En trøst er dog, at hans handling blev opdaget af andre og at han blev straffet af en

ærkemager, men nu er vi ved de ting vi også selv kender til. Jeg vil sende jer en kopi af dette dokument.

Besøg af halvdrager

Jeg stødte på nogle ret så interessante skabninger i denne periode. Den første jeg stødte på var en mand, med meget fremmedartede tegninger i hovedet. Jeg inviterede ham ind i laugget og fandt frem til at han var af meget høj alder. Hans historie fik mig til at tænke på de beretninger vi har om drager. På et meget direkte spørgsmål om han var en drage afviste han dette. Men han afviste ikke i den efterfølgende samtale noget om at han ikke var beslægtet med dem. Min konklusion er, at han var en halvdrage. Han holdt sig meget for sig selv, og hans tilstedeværelse skyldtes at han var en af de 5. De var blevet hidkaldt. Senere fik jeg besøg af ham og en meget majestætisk elverkvinde. Ifølge beboerne i Ny Hedegård var hun blevet set på ryggen af en drage, men herom har jeg ikke noget sikker viden. Under dette besøg var der en anden stemning. Hun ønskede helt klart ikke, at jeg skulle have mere, at vide end jeg vidste i forvejen, og det virkede som om at hun var en myndighedsperson over halvdragen. Hvorom alt er, var dette møde ikke med til at skaffe mere klarhed. Desværre mødte jeg dem ikke senere og jeg ved desværre intet mere om de 5. jeg vil bede laugget om at undersøge denne sag nærmere i de kilder vi har i biblioteket.

Besøg af en mager og en drage

Jeg fik besøg af en sortelver mager på et tidspunkt. Han ønskede at jeg skulle skrive et brev til hans orden. Jeg tog diktat af dette brev, men det er aldrig blevet afsendt. Diktater lød i kort form sådan. Mål fundet – Faunen elimineres snarest. Jeg lænede mig tilbage og afviste overfor mageren at sende denne besked. Mit liv var ikke meget værd i mine egne øjne på det tidspunkt. Den tunge tavshed blev dog afsluttet af den meget tilfredse sortelvermager. Dette var kun en test af laugget. Han havde ordre fra sin orden om at finde ud af om vi havde ære og værdighed ved siden af sandheden. Jeg er i dag ydmyg og stolt over at jeg bestod denne test. Jeg regner med at der kommer repræsentanter fra ordenen og besøger laugget i hovedstaden inde længe.

Det var dog ikke megen tid til at nyde dette øjeblik, da jeg i næsten det samme øjeblik oplevede hvordan min krop ikke lystrede min egen vilje. En sort drage var kommet ind i mit kontor og havde magisk befalet mig til at knæle. Sortelvermageren knælede også og jeg så der var stor ærefrygt i hans øjne. Han befalede mig at finde hans datter. Jeg forklarede selvfølgelig dragen at jeg ikke vidste hvem hun kunne være – han affærdigede mig med at jeg havde 10 minutter - ellers ville mit liv være slut.

Brødre, det er sjældent at man oplever en sådan tankeaktivitet, men i løbet af et øjeblik var alle indbyggere og de historier jeg havde hørt og historierne gransket i min hjerne. Jeg fandt med stor held denne person, og forsøgte at følge med dragen uden for byen for at finde ud af mere om dette væsen. Dragen havde dog kun øje for sin datter hvem han også gav en gave – jeg tror det var et smykke. Da jeg forsøgte at tage kontakt til ham igen takkede han mig kun for at jeg havde hjulpet ham, men han viste på ingen måde venlighed eller lyst til at snakke med mig. Det var en af de oplevelser jeg kun har læst om i vores bibliotek og jeg er taknemmelig for at jeg har måttet opleve et af disse magiske væsener fra tidernes morgen.

Indsættelse af Molly Manus

Som jeg også skrev til jeg brødre har jeg i sandhed fundet en lærling, som viser store evner som skriver. Hun havde i flere dage været min højre hånd i mange ting og hendes nidkærhed overfor detaljen fik mig til at indse at her var et menneske der var sand. Hun brugte en nat på at tænke konsekvenserne igennem for at træde ind i vores orden, og hun valgte til min store tilfredshed at overgive sin fremtid til sandheden. Hun blev behørigt indsat foran hele byen på tinget, og hendes

løfte blev bekræftet af ærkemageren og byen som helhed. Hun vaklede ikke da hun drak sandhedsserummet og med et meget overbevisende svar tilkendegav, at hun fra denne dag af var underlagt sandhedens laug.

Hun burde nu være hos jer og sidde blandt de andre lærlinge og få sine øjne åbnet for sandheden, Det vil ikke undre mig om hun allerede er blevet en flittig læser i biblioteket. Jeg håber dog, at I også vejleder hende i at finde freden og roen i at lade denne viden sætte sig fast. Send hende ud i byen og lad hende opleve den mangfoldighed der findes i Borggund. Det er en lige så vigtig lærdom som den at kende sandheden om konger og fyrster.

Jeg er stødt på endnu en nidkær sandhedssøger her i området – hun er en elver og var en vigtig informationskilde for mig. Molly manus og hende virkede næsten som om de nød hinandens selskab, og det ville ikke undre mig om hun også er gået med hende til hovedstaden. Men om hun skal indsættes, det må være en andens sag. Jeg ville i alle tilfælde glæde mig ved at få dem begge tilbage for at støtte mig i dette arbejde med at få denne bys historie og handlinger nedskrevet.

Begivenhederne vedr. en gruppe Tuldinger som ville opkræve gæld hos Eskild borger mester:

I et tilfælde skulle følgende havde fundet sted. En gruppe krigere havde opsøgt Eskild borger mester. Han havde åbenbart gæld som han ikke havde betalt. Det drejede sig om en træ. Som han skammelig havde bestilt, men åbenbart ikke betalt for ved levering. Da han åbenbart ikke var hurtig nok til at betale, lod disse grove krigere beløbet stige til det dobbelte. De opførte sig som om de ejede det hele og hånedes Eskild groft i alles påhør. Hirden samlede sig lige i nærheden af optrinet. Ærkemageren kom snart til. Han spurgte handelsmanden om han havde glæde, som han skulle betale. Det måtte Eskild jo indrømme, at han havde. Ærkemageren slog fast, at han så skulle betale. Men samtidig sagde han også til krigerne, at de ikke skulle føre sig mere frem, end de havde agt, at gennemføre. Men denne advarsel lod de sig ikke mærke af, eller også forstod de den ikke. Så den grove opførsel overfor Eskild fortsatte. Flere øvrige godtfolk syntes optrinet efterhånden var blevet lige groft nok. De havde ellers i starten moret sig over Eskilds forlegenhed. Men nu havde borgerne åbenbart fået nok. Det var en kvinde, som var ankommet med disse krigere, som Eskild skyldte penge. Hun forsøgte at lægge sig i mellem. Men hun blev blot slået i gulvet af disse bøller. Derefter gik det hurtigt. Hirden havde set nok og huggede alle de fremmede krigere ned. Ingen blev skånet. Kvinden fik dog hjælp og pengene blev muligvis også overdraget til hende. Men en af mine hjælpere så dog muligvis noget, som kan skramme mig lidt. Da kvinden blev slået ned, kiggede hirdlederen kort på ærkemageren. Denne kom med et kort nik. Derefter fulgte en skarp kommando og nedslagtningen begyndte. Da det var ovre bøjede ærkemageren sig over en af de nedslagtede. På han så han et eller andet som skræmte ham meget. Synlig røstet trak ærkemageren sig tilbage. Denne person havde ærkemageren stirret opmærksomt på i et stykke tid. Der er hemmeligheder på spil her i Ny Hedegård. Det er helt sikkert. Men hvilke kan jeg ikke gennemskue endnu.

Begivenhederne da Dragebyen satte lås på en mine.

En gruppe dværge, som var borgere i Ny Hedegård, kom til ærkemageren og klagede sin nød. De var gået i en mine for, at udvinde noget metal. Men da de var i minen, kom der en gruppe krigere fra Dragebyen. De erklærede, at denne mine var deres. Derfor skulle dværgene betale afgift til dem. Det nægtede dværgene. Så blev de låst nede i minen, med trusler om det ene og det andet. Det lykkedes dem dog senere at undslippe. Denne sag fremførte de til ærkemageren under et borgermøde. Ærkemageren lovede at denne sag skulle han nok tage sig af senere. Man kan på denne måde ikke hindre folk i at udføre deres arbejde. Som han sagde.

Ærkemageren gjorde følgende. Han lod hele hans hird opstille i kampformation udenfor Dragebyen. Derefter forlangte han, at tale med byens leder. En vis opstandelse havde denne handling jo nok resulteret i. Der gik ikke lang tid før en noget sammenbidt leder af dragebyen kom ud til ærkemageren. Men modig var denne leder dog. Uden tøven stillede han op overfor ærkemageren og spurgte hvad denne ville. Han skævede dog lidt nervøst over mod hirnden som stod et stykke væk. Ærkemageren startede men at fremhæve vigtigheden af godt naboskab og vigtigheden af, at byerne stod på god fod med hinanden. Ligesom han understregede det sørgelige i, at naboer ofte lå i indbyrdes strid over småting. Dette kunne Dragebyens leder jo ikke godt modsige ham. Derefter fortalte ærkemageren om det sørgelige i, at hans arbejdsomme dværge var blevet hindret i deres arbejde. Ærkemageren påpegede derefter hans utilfredshed med episoden med minen og forlangte, at alle fik uhindret adgang til denne mine. Som ærkemageren forlangte det, således fik han det også. Derefter marcherede hirnden hjem igen og sagen var løst.

Begivenhederne vedr. Ruinbyen og dæmonen.

Den ruinby som skulle være rasterne af Hedeby og som har givet navn til området jeg befinder mig i, havde en hemmelighed. Den skulle vi få at mærke. Allerede første gang ruinbyen bliver nævnt, bliver alle advaret i mod den af orkerne. Særlig kirkegården skulle være farlig. Men de nysgerrige kunne ikke holde sig væk. En gravsten vakte meget interesse. Dette var en vis Asgerf's grav. Hvad det helt bestemt skete ved jeg ikke. Men denne persons gravfred blev forstyrret, eller de rædsler den indeholdt blev sluppet løs. Noget skete der i hvert tilfælde. Dette bevirkede at de døde blev vakt til live og en dæmon med et følge af udøde angreb os. Denne dæmon kaldte sig Loch-karnes søn.

Nogle spøgelse vogtede graven flere nætter i træk. Men man kunne ikke komme i kontakt med dem. Disse var sorte og hvilken rolle de spillede ved ingen. De bar et sværd som de tilbød alle som turde nærme sig. De gentog hele tiden "Lad den værdige tage sværdet." Kun 2 personer havde det fornødne mod til at forsøge sig. En sortelver som på det tidspunkt var leder for hirnden. Han blev senere livvagt hos ærkemageren, med det særlige ansvar for Aieiya den røde. Men den sag vil blive beskrevet anden sted. Og så ærkemageren. Han greb dog ud efter sværdet med ordene : Dette sværd kan ikke være tænkt til en mager, da det ikke er vores gerning. Om disse sorte spøgelse forsøgte at hindre Dæmonen i at komme frem eller også var dem der bragte den til live har jeg ikke kunnet finde ud af. De kunne ikke skades af stålet. Ærkemageren fik en kriger til, at angribe dem i vanvid. Dette resulterede blot i at krigeren sank sammen i smerte, selv om han fik mange stød ind på dette mulige genfærd. Efter at dæmonen kom frem så men ikke mere til dem.

Angående gravstenen vil der tilkomme laug et tegning og en beskrivelse af denne når jeg får orden på mine papirer. Der var en frygt over dette sted som jeg ikke turde forcere, men ypperstepræsten Argil Burkon af Gorgonzul bad for mig og det gav mig modet at gå hen til graven. Dette skylder jeg ham stor tak for.

Men andre personer begyndte også at gå igen. Det var tidligere beboere af denne by Hedeby. De var alle af slægten Ulvebane. De viste intet og bragte blot yderligere forvirring til det hele. Men lærlingen Aieiya den røde lovede, at hævn dem. De var åbenbart faldet for den samme dæmon for så mange år siden. Hun forsøgte senere egenhændigt at stå mod dette onde, men denne opgave var hun endnu ikke klar til efter hvad ærkemageren sagde. Der var stor postyr i byen da man fandt ud af at hun manglede. Det skal siges, at her oplevede jeg hvordan at ærkemagerens husholdning var respekteret højt af ærkemageren. En kriger i hans sold, kendt under navnet James af Therkild den sortes hus, blev kraftigt irttesat, men han blev ikke straffet. Jeg tror at alle i byen lagde mærke til dette. Denne kriger var for øvrigt altid ved ærkemagerens side, hvis han ikke var med Aieiya. James

var den kriger der testede hirdens sværdkunst og det var ham der afgjorde om de var klar. Jeg så hans sværdkunst og den var stor.

Man forsvarede sig tappert men kun for at møde den samme fjende natten efter. Dæmonen virkede usårlig og de udøde rejste sig igen og igen. Ærkemageren angreb dæmonen og denne vaklede. Men så nedkaldte dæmonen frygt over alle. Så samtlige krigere flygtede i rædsel fra slagmarken. Den eneste der ikke veg var Therkild den sorte. Men alene kunne han ikke gøre noget. Han vente tilbage syg og afkræftet. Men samtidig forhåbningsfuld. Et eller andet i dette møde havde fyldt ærkemageren med håb. Denne dæmon kan skades som han sagde. Ærkemageren er en troldmand der har mødt mange store udfordringer i sin tid. Selv omtalte han Felhorst Len en del. Det var der hans hus var før. Jeg beder laugene om at finde nogle oplysninger om hans gerninger der, sådan at jeg kan få lys over disse ting

Den følgende nat var alle området racer i kamp med denne ondskab. Til sidst lykkedes det for ærkemageren at betvinge denne dæmon.

Det gik således til. Man kan åbenbart betvinge en dæmon hvis man har dens hjerte. Dette befinder sig altid et andet sted end selve dæmonen. Altså hvis dæmonen ikke selv får fat på det. Således styrer dem som fremkalder denne ondskab nemlig disse skabninger. Eller det var hvad ærkemageren sagde. Hvorfra han har denne indsigt vil jeg ikke vide. Eller det ved jeg godt, men vil helst ikke tænke på det. Jeg har nemlig fundet dokumenter med netop dette formål, at fremkalde dæmoner, i hans bibliotek. Dette hjerte var gravet ned af 7 personer i området, i svundne tider. Noget kunne tyde på at de var drager eller halvdrager af en slags. Men den kiste frembragte orkerne under alle omstændigheder til ærkemageren. Det lykkedes at få åbnet denne kiste og man overbragte hjertet til ærkemageren. Med dette hjerte betvang Therkild den sorte denne dæmon og bortmanede den.

Desværre har jeg ikke disse ting som førstehandsberetninger. Mit mod var på daværende tidspunkt sunket, og jeg reagerede som enhver mand der ikke kan se næste dag som levende. Denne aften var jeg også så heldig at jeg mødte sortelverpræsten Nedala. Denne mand udstråler ro og majestæt, som kun et væsen der er sandt kan gøre.

Kisten indeholdt også en stor skat. Af flere omstændigheder blev ærkemagerens andel langt den største. Den andel har han dog lovet vil blive brugt til at forbedre byens forhold og at den skal komme borgerne i Ny Hedegård til gavn. Ærkemageren viste gennem denne handling at han mener det, når han siger at dette sted er et sted med muligheder. Ærkemageren er måske også drevet af ønsket om rigdom, men hans ønske om at stå sandfærdig, overfor sine løfter, er også væsentlige for ham.

Gorgonzul kirken fik også en stor del af skatten, og jeg mener at de også tog nogle af de artefakter som er blevet gravet frem i denne sag. Dem har jeg ikke noget overblik over, da jeg endnu ikke har været ved ypperstepræsten om denne sag.

Jeg bliver også nød til i denne sammenhæng at nævne nogle lykkeridder fra Glücksburg. De var yderst nidkære overfor at frembringe denne skat. Deres mod og humør var velkendt af alle i byen, og deres resultater var imponerende. Jeg var så heldig at have fremskaffet en del af et kort, som netop var den del de selv manglede. Jeg byttede min del væk for en aftegning af hele kortet. Det viste sig dog hurtigt at der var mere end en version af kortet og jeg har på min kopi lagt alle detaljer ind. Dette kort skal snarest muligt komme i kopi til jer.

Til afslutning

Til slut vil jeg overordnet sige følgende: Dette område lader sig ikke annektere frivilligt. Det står helt fast. En anden ting er, at det ikke længere er en svag flække uden ledelse eller mål. Samarbejdet mellem ærkemageren og orkerne, er en enhed, som nok skal svare på tiltale om nødvendigt. Jeg er også rimelig sikker på, at Dragebyen vil støtte dem. Ikke at de udgør en militær faktor af væsentlig størrelse. Men tilsammen kan de vel stille med en styrke på omkring 200 mænd under våben. Dertil kommer ærkemageren selv og hvad han har af allierede i de nærliggende områder. En anden og måske mere væsentlig faktor er at disse folk kæmper for noget de har kært – deres frihed. Mange af indbyggerne og krigerne virkede som om, at her havde de fundet det sted hvor de kunne opnå deres hjerters mål. Det er en motivation, som selv de største krigere kun finder i nødens stund. Det er ikke blot løftet om guld, der har fået dette folk til at stå fast, men deres viden om at de i sandhed har frihed og fremtid.

Denne by kan godt vokse sig rigtig stor. Den har klart flere fordele, frem for de andre byer i denne region. Den betaler ikke skat til kongen. Denne fordel vil sikre at byen vil vokse. Det vil rygtedes, at her kan en fri mand skabe sig rigdom og fremgang. Dette vil gøre, at folk vil søge deres lykke i denne by og dermed vil dens indbyggertal vokse støt. Den har en klar militær magt. De andre områder er kendetegnet ved, at greverne er forholdsvis svage og ikke videre respekteret hos de omkring liggende folkeslag. Ny Hedegård ligger ikke i konstante kampe for at holde oprør nede. Eller bliver konstant løbet over ende af plyndrende orker, som tilfældet er i Kalans Vile. Therkild den sorte bliver respekteret af de andre racer i området. Altså vil de stå sammen mod udefra kommende trusler, som tilfældet var med dæmonen. Bag alt dette har byen også støtte fra sorteårsordenen. Dette er en væsentlig faktor, som bestemt ikke skal overses.

Felhorst baroni vil ikke kunne magte at underlægge sig Ny Hedegård. Baroniet er splittet og delt op i mange små grevskaber. De vogter konstant på hinanden og hvem vil vove, at fjerne sin militære styrke fra sit grevskab og dermed lade det forsvarsløs over længere tid. Altså vil de ikke kunne underlægge sig området. Derfor er det kun kongen der kan true dette områdes selvstændighed. Men kan kongen det, uden at skulle binde betydelige styrker på stedet over længere tid. Det tror jeg ikke. Til det er ærkemageren for stærk en personlighed. Dertil kommer, at orkerne kun har respekt for en styrke de kan se. Det er mit gæt, at hverken kongen eller Sortenskjold har mandskab til dette. Kongen kunne så vælge, at gå gennem Sorteårsordenens ledelse, eller det øverste magis råd, det er de umiddelbare muligheder og fremgangsmåder jeg ser som fornuftig. Blot håber jeg ikke at kongen vil forsøge at underlægge sig dette område, da situationen lige nu er den, at orkerne her og folket i Ny Hedegård kan tynde voldsomt ud i de orker der evt. ville kunne nå til Talansars egentlig grænse. Men denne fremgangsmåde er jo også noget usikker. Vil kongen risikere en konflikt med denne magerorden, eller magiens råd over et så ubetydelig sted som Hedeby. Jeg tror det næppe.

Ny Hedegård varslers et sted med en ny magt. Ærkemagerens magt og gennem han Sorteårsordenens. Om det er en god eller ond magt vil tiden vise. Men den magt kan få indflydelse på hele grænselandet. Uanset om det står inde eller udenfor Talansars kongedømme. Jeg føler mig sikker på, at dette sted ikke vil blive mindre over de næste generationer.

En sidste ting ønsker jeg blot at fremlægge for dem der siddet i vores bibliotek. Jeg har sjældent modtaget så mangelfulde breve fra jer. De var præget af at man ikke ville svare på det der blev skrevet om. Jeg har med stor undren set, at underskriveren ikke engang har skrevet sin titel på, men kun sit fulde navn. Så her er min egen ydmyge teori brødre. Jeg tror at Saga Kinda's søn har drukket

mens han har været på vagt i due-tårnene. Som vi alle ved har han ikke haft den samme troskab overfor sandheden i den tid han tjente laugget som skriver, men hans tjeneste har været brugt pga. hans fars gerninger for ordenen. Jeg vil bede jer om at gøre arbejdsgangen om, sådan at dette ikke kan ske igen. Kinda's arbejde er præget af uduelighed og dovenskab. Hans hang til flasken er velkendt blandt alle. Denne mand er ikke kompetent til, at have ansvaret for besvarelsen af breve fra hele Felhorst Len. Heller ikke som vikar på rolige dage.

Dette var hovedårsagen til at mit mod faldt, da jeg ikke kunne få svar på meget konkrete spørgsmål. For brødre - Han svarede, at vi ingen viden har om dragerne. Selv ypperstepræsten Argil Burkon havde vi ingen viden om – ifølge brevene. Om ikke andet må han tvinges til at slå op og ikke bare svare med den slags løgne.

Jeg beder jer også om at sende en del duer af bedre opdræt end dem der var blevet brugt til mig i denne periode. Disse breve jeg sender er af yderste vigtighed og vil være med til at skabe et mere sandt billede af begivenhederne her i Ny Hedegård.

Jeg hilser jer brødrer, i sandhed og med sandhed

Jeres Broder

Fontus Scribus

Mester for Molly Manus